

**ΣΤΑΘΗΣ ΝΤΟΥΡΟΣ, γεωπόνος, επικεφαλής
«Αριστερής Παρέμβασης στη Θεσσαλία»**

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ ΝΤΙΝΑ ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ

Δύο δρόμοι ανοίγονται για την υπεράσπιση της ζωής μας: Ή να ορθώσουμε το ανάστημά μας, για να συμβάλουμε στην ταξική ανασυγκρότηση του λαϊκού και εργατικού κινήματος, ή να εκλιπαρούμε τους εκλεκτούς του κεφαλαίου για παράταση ζωής στη μιζέρια μας”, τονίζει στο ΠΡΙΝ ο Στάθης Ντούρος, επικεφαλής της Αριστερής Παρέμβασης στη Θεσσαλία.

Έχω την αίσθηση, πως είστε ο πιο νέος υποψήφιος περιφερειάρχης. Ποια είναι η θέση της νεολαίας σε αυτή την αναμέτρηση;

Μια ολόκληρη γενιά καταστρέφεται συστηματικά και στέλνεται στα αζήτητα της διαρκούς ανεργίας, της επισφάλειας και της μετανάστευσης. Το τοπικό κράτος από την πλευρά του επιχειρεί μέσω των ΕΣΠΑ να «απαντήσει» στην ανεργία («κοινωνική εργασία», επιδότηση επιχειρήσεων, voucher κ.τ.λ.). Από τη μία, με την ανακύκλωση της ανεργίας προκειμένου να εμποδώσει η νέα γενιά την κανονικότητα της μιζέριας και από την άλλη να τη χρησιμοποιήσει ως τον «πολιορκητικό κριό» για την πλήρη διάλυση των εργασιακών σχέσεων. Οι ρυθμίσεις εξάλλου για την αξιολόγηση, πάνε χέρι χέρι με την άλωση των εργασιακών σχέσεων στους ΟΤΑ από την πεντάμηνη βαρβαρότητα, ανοίγοντας παράλληλα διάπλατα την πόρτα για το πέρασμα μιας σειράς βασικών κοινωνικών υπηρεσιών στα χέρια εργολάβων, Μ.Κ.Ο και ΚΟΙΝΣΕΠ. Μέσα σε αυτή την κατάσταση, η νεολαία, πρέπει να αρνηθεί το ρόλο του θλιβερού κομπάρσου που της προσδίδουν και να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στην ανατροπή μιας κυβερνητικής σταθερότητας που δεν της επιτρέπει ούτε να επιβιώσει.

Τον τελευταίο καιρό ακούμε πως πολύς κόσμος, στρέφεται προς την αγροτική παραγωγή. Ποια είναι η κατάσταση εκεί σε μια κατεξοχήν αγροτική περιοχή όπως η Θεσσαλία;

Θα σας δώσω κάποια στοιχεία. Το 50% της αγροτικής γης αυτή τη στιγμή είναι στα χέρια του 6% των αγροτών. Η συγκεντροποίηση δε της γης και το πέταμα από την παραγωγή των φτωχών αγροτών εντείνεται από το νέο φορολογικό νομοσχέδιο, το υψηλό κόστος των αγροτικών εφοδίων και τη διαρκή διακύμανση της τιμής των αγροτικών προϊόντων. Την ίδια στιγμή το 80% των επιδοτήσεων πηγαίνει στο 20% των αγροτών. Αποτέλεσμα όλων αυτών ήταν η μείωση του αγροτικού πληθυσμού τα τελευταία χρόνια από το 25% στο 10%. Το μοντέλο το οποίο προμοδοτεί η Κοινή Αγροτική Πολιτική (ΚΑΠ) είναι η ενίσχυση του αγροτοδιατροφικού κεφαλαίου και το παράλληλο ξεκλήρισμα της φτωχομεσαίας αγροτιάς και η κατανομή των καλλιεργειών βάση της κερδοφορίας αυτού και όχι βάση της κάλυψης των βασικών διατροφικών αναγκών του λαού. Εκεί βρίσκεται και η αιτία για το κλείσιμο του εργοστασίου ζάχαρης στη Λάρισα, το ξεπούλημα της Αγροτικής Τράπεζας, τη διάλυση συνολικά των κρατικο-συνεταιριστικών μονάδων (βλ. Δωδώνη).

Πώς ιεραρχεί τα προβλήματα στον πρωτογενή τομέα, η αντικαπιταλιστική αριστερά;

Η ιεράρχηση για εμάς στην αγροτική παραγωγή, ιδιαίτερα σε συνθήκες που η επισιτιστική κρίση μας

χτυπά την πόρτα, θέτει ως βασικότερο άξονα την εξασφάλιση επαρκών, υγιών και φτηνών τροφίμων για το λαό αυτού του τόπου. Με κυρίαρχο το ρόλο των δημοκρατικών αγροτικών συνεταιρισμών που θα λειτουργούν με κοινωνικό και εργατικό έλεγχο. Ο προσανατολισμός σε μια τέτοια κατεύθυνση της αγροτικής παραγωγής, προϋποθέτει την κατάργηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής.

Με το νερό όμως τι γίνεται;

Η επιβολή ενός καλλιεργητικού χάρτη μέσω των επιδοτήσεων από την Ε.Ε. και την ΚΑΠ, χωρίς να ληφθούν ποτέ υπόψη οι ιδιαίτερες κλιματολογικές συνθήκες του Θεσσαλικού κάμπου, καθώς και η διαθεσιμότητα φυσικών πόρων όπως το νερό, έχουν φέρει σήμερα την περιοχή σε τραγική θέση. Χαρακτηριστικό είναι πως η άντληση από γεωτρήσεις φτάνει πλέον σε βάθος 350-400 μέτρων. Σε αυτή την κατάσταση βρήκαν έφορο έδαφος οι ψεύτικες ελπίδες προς τους αγρότες, των φαραωνικών έργων της εκτροπής του Αχελώου. Χωρίς τον καθορισμό μέσω ενός κεντρικού σχεδιασμού του τί πρέπει να παράγεται και ποίος θα διαχειρίζεται τους φυσικούς πόρους, οποιοδήποτε έργο, είναι καταδικασμένο να αποτελεί προίκα για το κεφάλαιο και την παραγωγή που εξασφαλίζει την κερδοφορία του. Το ΤΑΙΠΕΔ εξάλλου από τώρα «λιγουρεύεται» τη λίμνη Πλαστήρα και το φράγμα της Μεσοχώρας. Η μάχη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις των δημόσιων αγαθών θα είναι πολύ σκληρή.

Όπως συνέβη και με τους αυτοκινητόδρομους;

Ακριβώς. Πριν λίγο καιρό, στη Λάρισα έγιναν οι δίκες εκατοντάδων αγωνιστών που έδωσαν τη μάχη ενάντια στις κοινοπραξίες και στην κυβέρνηση που τους άνοιξε την πόρτα, για να υπερασπιστούν το δικαίωμα όλων στην ελεύθερη μετακίνηση, μέσω της κατάργησης των διοδίων και της ακύρωσης των ληστρικών συμβάσεων. Ένας από αυτούς τους αγωνιστές ήταν και ο εκλεγμένος περιφερειακός σύμβουλος της Αριστερής Παρέμβασης στη Θεσσαλία από τις εκλογές του 2010, ο Φάνης ο Γενικομοσίου, καθώς και πολλά ακόμα μέλη του σχήματος. Τις ίδιες μέρες ο νυν περιφερειάρχης Κ. Αγοραστός, ο εκλεκτός της ΝΔ στη Θεσσαλία, συναντιόνταν με τον Ράιχεμπαχ, για να «συζητήσουν» το ζήτημα των διοδίων... Για εμάς αυτή η στάση δείχνει και τους δύο δρόμους που υπάρχουν για την υπεράσπιση της ζωής μας. Η να ορθώσουμε το ανάστημά μας για να συμβάλουμε στην ταξική ανασυγκρότηση του λαϊκού και εργατικού κινήματος, για να αναδειχτεί σε αντίπαλο δέος της κυρίαρχης πολιτικής και να επιβάλουμε τα δίκια μας, ή να εκλιπαρούμε γονυπετείς τους εκλεκτούς του κεφαλαίου για να δώσουν παράταση ζωής στη μιζέρια μας.

Ο περιφερειάρχης Θεσσαλίας, υποστηρίζει πως παρόλο που δεν είχε πολλές οικονομικές δυνατότητες, έκανε πολλά.

Ο κ. Αγοραστός συγκυβερνώντας στο περιφερειακό συμβούλιο με τις δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ, έπαιξε ακριβώς το ρόλο που προέβλεπε ο Καλλικράτης. Υποτάσσοντας τα πάντα στη λογική της λιτότητας των μνημονίων έγινε απλά μάντζερ διαχείρισης των ΕΣΠΑ. Σε αυτό το πλαίσιο οι διαχειριστές του Καλλικράτη περισσότερο θα λέγαμε πως μοιάζουν με «ντίλερ» έργων, παρά για πολιτικούς που ενδιαφέρονται για κοινωνική πολιτική. Τα έργα δε που με τόσο έπαρση διαφημίζει δεν είναι παρά άδεια κτήρια. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι τα 3,5 στρέμματα ψυχιατρικής κλινικής στο Βόλο, στην οποία υπάρχει μόλις ένας ψυχίατρος!

ΑΝΟΙΓΟΥΜΕ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΣΕ ΡΗΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ - ΕΕ - ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ

Πιστεύετε πως ο κόσμος της Θεσσαλίας μπορεί να ζήσει καλύτερα;

Ακούστε. Επίγειοι παράδεισοι σε μια χώρα κατεστραμμένη, δεμένη με τη θηλιά του χρέους που χρησιμοποιείται σαν πρόφαση για την εκποίηση όλου του κοινωνικού πλούτου και κάτω από ένα καθεστώς

μόνιμης επιτροπείας στα πλαίσια της ΕΕ, δεν μπορούν να υπάρξουν. Όπως δεν μπορούν να υπάρξουν περιφέρειες φάροι μέσα στον Καλλικράτη, το οικονομικό παρατηρητήριο και με τη χρηματοδότηση του δηλητηριασμένου καρπού του ΕΣΠΑ που χρηματοδοτεί την κοινωνική καταστροφή, ενισχύοντας το κεφάλαιο. Αυτό που μπορεί να υπάρξει σε αυτές τις συνθήκες είναι μια κανιβαλικού τύπου ανάπτυξη με μισθούς της τάξης των 300-400 ευρώ, χωρίς καμία πρόσβαση σε βασικές κοινωνικές υπηρεσίες που θα παραπέμπει περισσότερο σε ένα καθεστώς δουλοπαροικίας. Δεν είναι τυχαίο πως όλο το πολιτικό προσωπικό της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και όλα τα νεότευκτα η παλαιότερα παρακλάδια τους, δίνουν μάχη να βαφτίσουν «αυτοδιοικητικές» τις τοπικές εκλογές, για να υποβαθμίσουν τον πολιτικό τους τόνο. Η πάλη όμως για τη βελτίωση της θέσης της θιγόμενης πλειοψηφίας σε κάθε πεδίο, σε αντιπαράθεση και ρήξη με την ΕΕ και τους μηχανισμούς της, η πάλη για να τσακιστούν οι εκφραστές της κυβερνητικής πολιτικής στο τοπικό κράτος, μπορεί να ανοίξει το δρόμο για τη θεμελίωση μιας άλλης κοινωνικής πραγματικότητας έξω από τους μονόδρομους που προσπαθούν να μας επιβάλλουν.

Η Αριστερή Παρέμβαση στη Θεσσαλία είχε έναν περιφερειακό σύμβουλο στο απερχόμενο περιφερειακό συμβούλιο. Τι θα σήμαινε η ενίσχυση της και σε εκλογικό επίπεδο;

Ο Καλλικράτης και το μοντέλο διοίκησης δήμων και περιφερειών που καθιέρωσε, υπονόμωσε τη δυνατότητα του λαϊκού παράγοντα να παρεμβαίνει στις αποφάσεις του τοπικού κράτους και συγκεκριμένα της περιφέρειας. Με την παρουσία μας στο περιφερειακό συμβούλιο, θα δώσουμε φωνή σε όλο τον κόσμο του κινήματος, όχι με τη μορφή της καρικατούρας των «επιτροπών διαβούλευσης», αλλά με εκείνη της μάχιμης διεκδικητικής παρέμβασης των ίδιων των οργάνων και των θεσμών του κινήματος και του λαού, αποκαλύπτοντας παράλληλα αυτά που γίνονται για εμάς χωρίς εμάς. Δε σκοπεύουμε απλά να καταγγείλουμε τα αντιλαϊκά μέτρα, τις ιδιωτικοποιήσεις και τις Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ) που θα έρθουν στο περιφερειακό συμβούλιο. Θα γίνουμε μαζί με όλες τις δυνάμεις του μαχόμενου κινήματος το ανάχωμα για να μην περάσουν, να μπλοκαριστούν και να τσακιστούν. Πάνω απ' όλα όμως η ψήφος στην Αριστερή Παρέμβαση εκφράζει την πιο βαθιά καταδίκη, την τιμωρία των δυνάμεων της συγκυβέρνησης τόσο στο κεντρικό όσο και στο τοπικό κράτος. Εκφράζει τη δυνατότητα να πάνε τα πράγματα αλλιώς.

ΠΡΙΝ, 4.5.2014